Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) (jud. Elena Bolocan)
Dosarul nr. 3r-74/25 (2-24138431-02-3r-06022025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

22 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae și Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului administrativ al RM, fără ședință de judecată recursul declarat de S.R.L. „Pharmony" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 3 ianuarie 2025, adoptată la acțiunea în contencios administrativ formulată de S.R.L. „Pharmony" împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind anularea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La data de 4 decembrie 2024, S.R.L. „Pharmony" s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ îndreptată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, prin care a solicitat anularea în tot a notificării nr. Rg02-005787 din 4 noiembrie 2024, emisă în privința S.R.L. „Pharmony", anularea în parte a ordinului nr. Rg04-000309 din 4 noiembrie 2024, în partea ce vizează S.R.L. „Pharmony" și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent, reclamanta a solicitat suspendarea executării de către S.R.L. „Pharmony" a notificării nr. Rg02-005787 din 4 noiembrie 2024 și a ordinului nr. Rg04-000309, până la soluționarea definitivă a cauzei.

În susținerea acestei cerințe reclamanta a indicat că S.R.L. „Pharmony" deține un rol crucial în asigurarea accesului la medicamente în Republica Moldova, inclusiv în regiunile mai puțin accesibile. Suspendarea activității companiei va

afecta nu doar interesele private ale reclamantei, dar și interesele publice generale, punând în pericol accesul populației la medicamente esențiale.

A susținut că deciziile intempestive ale Agenției Medicamentului și dispozitivelor medicale riscă să submineze credibilitatea reclamantei pe plan internațional, afectând ireversibil reputația sa pe piața farmaceutică globală, iar aceste prejudicii reputaționale nu pot fi reparate ulterior, justificând astfel necesitatea suspendării imediate a executării actelor contestate.

A invocat că aplicarea imediată a actelor contestate ar conduce la consecințe disproporționate pentru reclamantă, afectând dreptul la desfășurarea unei activități economice în condiții de legalitate, prevăzut de art. 126 din Constituția Republicii Moldova, stabilitatea economică a companiei, angajaților și partenerilor săi de afaceri.

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 3 ianuarie 2025, s-a respins cererea înaintată de S.R.L. „Pharmony" privind suspendarea executării actelor administrative individuale defavorabile, în cauza de contencios administrativ la acțiunea în contencios administrativ formulată de S.R.L. „Pharmony" împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind anularea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Invocând ilegalitatea încheierii instanței de fond, la 20 ianuarie 2025, avocatul Roman Stici în interesele S.R.L. „Pharmony" a declarat recurs asupra încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 3 ianuarie 2025, susținând că actul judecătoresc contestat este neîntemeiat.

În susținerea recursului declarat, recurenta a reiterat argumentele expuse în susținerea cerinței de suspendare a actelor administrative contestate, suplimentar menționând că, la caz, sunt întrunite ambele motive de suspendare prevăzute de art. 172 din Codul administrativ.

Invocă că actele contestate nu sunt motivate corespunzător, contrar art. 169 alin. (2) din Codul administrativ, iar aplicarea retroactivă a cerințelor GDP contravine art. 7 alin. (1) din Codul civil și principiilor protecției drepturilor câștigate. Totodată, consideră că suspendarea licenței recurentei implică pierderi economice majore, inclusiv penalități contractuale, pierderea partenerilor comerciali și prejudicii ireparabile de imagine.

Consideră că cerințele GDP au fost impuse fără o perioadă adecvată de adaptare, creând o povară excesivă pentru S.R.L. „Pharmony", contrar principiului proporționalității, pe când, încheierea contestată nu oferă o analiză suficientă a argumentelor recurentei, fiind încălcate astfel prevederile art. 243 alin. (3) din Codul administrativ.

Menționează că prin emiterea licenței valabile până în 2026, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a creat o așteptare legitimă că recurenta va putea desfășura activitatea autorizată în condițiile inițiale. Introducerea unor cerințe suplimentare, fără o perioadă de adaptare adecvată, subminează acest principiu fundamental. Impunerea certificatului GDP pentru licențele emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 216/2023, contravine principiului neretroactivității legii, actele administrative contestate aplicând retroactiv prevederi care modifică condițiile inițiale ale licenței emise, încălcând astfel drepturile câștigate ale recurentei.

Afirmă că deciziile Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale favorizează operatorii economici mari și creează un dezechilibru pe piața farmaceutică, contrar art. 126 alin. (2) din Constituție și Legii concurenței, or, eliminarea operatorilor mici și mijlocii conduce la monopolizarea pieței și creșterea prețurilor pentru consumatori.

Susține că suspendarea licenței recurentei afectează grav drepturile economice și reputația acestuia, având consecințe ireversibile, precum pierderea clienților și partenerilor comerciali, penalități contractuale pentru neexecutarea obligațiilor asumate, distrugerea reputației pe piața farmaceutică internă și internațională.

Arată că termenul de 15 zile pentru depunerea recursului a expirat sâmbătă, 18 ianuarie 2025, fiind prelungit, conform art. 63 din Codul administrativ și art. 389 din Codul civil, până la 20 ianuarie 2025.

Solicită repunerea recursului în termen, anularea încheierii contestate și adoptarea unei noi încheieri în sensul admiterii cererii de suspendare a executării actelor administrative contestate - notificarea nr. Rg02-005787 din 4 noiembrie 2024 și ordinul nr. Rg04-000309.

Argumentele părții intimate vis-a-vis de recursul declarat:

Partea intimată Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu a depus referință pe marginea recursului declarat de S.R.L. „Pharmony”.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art.241 alin.(1), (3) Cod administrativ, *încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, *recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea*

contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că *instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.*

Apelul se declară inadmisibil în special când:

a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

La caz, Completul judiciar constată că încheierea contestată, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a fost pronunțată la data de 3 ianuarie 2025, iar cererea de recurs împotriva acesteia a fost depusă la 20 ianuarie 2025.

Pornind de la termenii detaliați supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că, cererea de recurs, declarată de SRL „Pharmony" a fost depusă în interiorul termenului legal, or, actul judecătoresc contestat a fost comunicat recurentei la 3 ianuarie 2025, iar ultima zi de declarare a recursului – 18 ianuarie 2025, a fost zi nelucrătoare, termenul de declarare a recursului fiind prelungit prin efectul legii până luni – 20 ianuarie 2025, următoarea zi lucrătoare. Cererea de recurs conținând motivarea temeiurilor de fapt și de drept, pe care recurenta își întemeiază pretențiile.

Totodată, la cererea de recurs înaintată, SRL „Pharmony" a prezentat confirmarea de achitare a taxei de timbru, în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Verificând legalitatea încheierii contestate prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu materialele cauzei și normele de drept incidente raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul declarat de S.R.L. „Pharmony" este admisibil, însă neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii primei instanțe, din considerentele ce succed.

Conform art. 192 alin. (1) din Codul administrativ, *pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ la curțile de apel și la Curtea Supremă de Justiție se instituie complete și/sau colegii specializate de judecători*.

Potrivit art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, *în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu problemele de fapt și de drept*.

În acord cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța de recurs este în drept să respingă recursul*.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, *instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată, iar dacă apreciază necesar, poate cita participanții la proces*.

În conformitate cu art. 243 alin. (3) din Codul administrativ, *decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris*.

Totodată, potrivit art. 219 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, completarea datelor incomplete și depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt, indicând asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța nu este în drept să depășească limitele pretențiilor deduse judecății, însă, concomitent, nu este legată de formularea juridică atribuită acestora de către participanți*.

Cu referire la prezenta cauză, Completul judiciar reține că recurenta este titulara licenței seria A MMII nr. 002238, eliberată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, pentru genul de activitate „activitate farmaceutică", cu termenul de valabilitate 10 februarie 2021 – 9 februarie 2026.

Prin ordinul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. Rg04-000309 din 4 noiembrie 2024 „Cu privire la suspendarea și retragerea licenței privind activitatea farmaceutică", în scopul executării prevederilor art. 14^1 alin. (2)

din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, care a intrat în vigoare la 3 noiembrie 2023, în temeiul Legii nr. 216 din 20 iulie 2023, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a suspendat licența privind activitatea farmaceutică, persoanelor juridice: titulari ai licenței pentru activitatea farmaceutică în cazul depozitului farmaceutic, conform Anexei nr. 1 și titulari de licență pentru activitatea farmaceutică în cadrul întreprinderilor farmaceutice industriale, laboratoarelor de micro-producție și întreprinderi de micro-producție, conform Anexei nr. 2. S-a indicat că suspendarea actului permisiv decurge din momentul aprobării ordinului până la 5 ianuarie 2025. Termenul de suspendare este acordat persoanelor juridice prevăzute la pct. 1 pentru conformarea activității la prevederile art. 14^1 alin. (2) din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică. Din data de 6 ianuarie 2025, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale retrage licența privind activitatea farmaceutică persoanelor juridice prevăzute la pct. 1, care nu respectă prevederile art. art. 14^1 alin. (2) din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică.

Societatea recurentă a fost inclusă în Anexa nr. 1 la ordinul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. Rg04-000309 din 4 noiembrie 2024 „Cu privire la suspendarea și retragerea licenței privind activitatea farmaceutică”.

Prin notificarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. Rg02-005787 din 4 noiembrie 2024, societatea recurentă a fost informată repetat despre necesitatea conformării la noile prevederi legale.

S.R.L. „Pharmony” a formulat acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, solicitând anularea în tot a notificării nr. Rg02-005787 din 4 noiembrie 2024, anularea în parte a ordinului nr. Rg04-000309 din 4 noiembrie 2024, în partea care o vizează, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu înaintarea acțiunii, reclamanta a solicitat suspendarea executării actelor administrative contestate până la soluționarea definitivă a cauzei, invocând atât existența unor suspiciuni serioase și rezonabile cu privire la legalitatea acestora, cât și pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea lor în continuare.

Fiind învestită cu examinarea cererii de suspendare, prima instanță a conchis asupra netemeiniciei acesteia, apreciind că reclamanta nu a demonstrat existența niciunuia dintre motivele prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Completul judiciar apreciază ca fiind legală și întemeiată concluzia primei instanțe.

În acest sens, ***potrivit art. 3 din Codul administrativ***, *legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării*

drepturilor și libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont, concomitent, de interesul public și de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea în contencios administrativ. Instanța poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual pentru motivele prevăzute la art. 172 alin. (2), iar pentru probarea faptelor participanții pot depune, în locul probelor obișnuite, o declarație pe propria răspundere. Cererea se soluționează printr-o încheiere susceptibilă de recurs, de regulă fără citarea participanților la proces*.

În interpretarea sistemică a normelor enunțate, Completul judiciar reține că suspendarea executării actului administrativ individual reprezintă un mecanism procesual cu caracter provizoriu, instituit în scopul asigurării efectivității protecției jurisdicționale și prevenirii producerii unor consecințe care ar putea lipsi de utilitate practică eventuala hotărâre favorabilă reclamantului.

Suspendarea presupune fie întreruperea vremelnică a producerii efectelor juridice ale unui act administrativ aflat deja în executare, fie amânarea temporară a producerii efectelor unui act care urmează a fi pus în executare.

Această măsură nu produce efecte asupra existenței juridice a actului administrativ și nu echivalează cu anularea provizorie a acestuia, ci paralizează temporar caracterul său executoriu, până la soluționarea fondului ori până la modificarea împrejurărilor care au justificat adoptarea măsurii.

Totodată, suspendarea nu constituie o consecință automată a contestării actului administrativ și nici un remediu susceptibil de a fi acordat exclusiv în considerarea dezacordului persoanei vizate cu măsura administrativă dispusă.

Caracterul executoriu al actului administrativ individual, întemeiat pe prezumțiile de legalitate, autenticitate și veridicitate ale acestuia, constituie regula, iar suspendarea executării reprezintă excepția, aplicabilă numai în măsura în care solicitantul demonstrează existența unuia dintre motivele expres și limitativ prevăzute de lege.

În această ordine de idei, art. 172 alin. (2) din Codul administrativ stabilește că motivele suspendării executării unui act administrativ individual defavorabil sunt:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei citate rezultă că cele două motive au caracter alternativ, nefiind necesară întrunirea lor cumulativă. Prin urmare, suspendarea poate fi dispusă atât atunci când, în urma unei examinări sumare, sunt identificate vicii

suficient de evidente și serioase pentru a pune la îndoială prezumția de legalitate a actului, cât și atunci când, independent de intensitatea aparenței de nelegalitate, executarea imediată a actului este susceptibilă să producă un prejudiciu iminent și ireparabil.

Cu toate acestea, caracterul alternativ al temeiurilor nu exonerează solicitantul de obligația de a individualiza și demonstra în mod concret cel puțin unul dintre ele.

Atât suspiciunile serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ, cât și pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile trebuie să rezulte din circumstanțe factologice și juridice concrete, obiectiv verificabile, și nu doar din preluarea formulelor legale ori din expunerea unor afirmații generale cu privire la presupusele consecințe ale executării actului.

În ceea ce privește primul motiv de suspendare, Completul judiciar precizează că existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului presupune identificarea, în urma unei examinări sumare, a unor vicii aparente de legalitate suficient de serioase pentru a răsturna prezumția de legalitate de care actul administrativ se bucură.

Controlul exercitat la această etapă este unul provizoriu și limitat. Instanța nu stabilește în mod definitiv legalitatea sau ilegalitatea actului și nu soluționează anticipat acțiunea în contestare, ci verifică exclusiv dacă argumentele și materialele prezentate relevă, *prima facie*, o îndoială serioasă, obiectivă și rezonabilă asupra conformității actului cu legea.

Astfel, nu orice critică referitoare la procedura de emitere, motivarea, temeiul juridic ori proporționalitatea actului constituie, prin ea însăși, o suspiciune serioasă și rezonabilă. Este necesar ca pretinsul viciu să poată fi desprins dintr-o examinare sumară, fără administrarea întregului probatoriu și fără tranșarea unor probleme complexe de interpretare și aplicare a legii, rezervate examinării fondului.

La caz, recurenta a invocat, în esență, că notificarea nr. Rg02-005787 din 4 noiembrie 2024 și ordinul nr. Rg04-000309 din aceeași dată ar fi insuficient motivate, că cerința privind deținerea certificatului GDP ar fi fost aplicată retroactiv unei licențe eliberate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 216/2023, că autoritatea publică ar fi încălcat principiul protecției încrederii legitime și că măsura adoptată ar fi disproporționată.

Completul judiciar reține însă că asemenea argumente, prin natura și întinderea lor, privesc nemijlocit fondul raportului juridic litigios și reclamă o cercetare aprofundată a cadrului normativ aplicabil activității de distribuție angro a medicamentelor, a succesiunii în timp a normelor juridice, a condițiilor de menținere a valabilității licenței, a efectelor juridice ale modificărilor legislative, precum și a conținutului obligațiilor impuse distribuitorilor prin regulile de bună practică de distribuție.

Stabilirea faptului dacă exigențele privind certificarea GDP au fost aplicate retroactiv sau, dimpotrivă, constituie condiții actuale și continue de desfășurare a unei activități supuse autorizării nu poate fi realizată în mod concludent în cadrul procedurii sumare de suspendare, fără cercetarea completă a normelor materiale aplicabile și a circumstanțelor administrării licenței recurentei.

În aceeași măsură, aprecierea existenței unei așteptări legitime presupune examinarea naturii și întinderii conduitei autorității publice, a caracterului precis, neechivoc și necondiționat al eventualelor asigurări oferite operatorului economic, precum și a posibilității obiective a recurentei de a anticipa modificarea condițiilor legale de exercitare a activității într-un domeniu puternic reglementat.

Simpla eliberare a unei licențe cu termen de valabilitate până în anul 2026 nu poate fi echivalată, la etapa examinării provizorii, cu o garanție absolută că titularul acesteia va putea desfășura activitatea, pe întreaga durată a licenței, în condițiile normative existente la data emiterii sale, independent de eventualele modificări legislative sau de instituirea unor cerințe suplimentare justificate de protecția sănătății publice.

Licența conferă titularului dreptul de a desfășura activitatea autorizată în condițiile legii, însă nu îl plasează în afara evoluției cadrului normativ și nu exclude obligația de conformare la cerințele legale aplicabile pe durata exercitării activității, sub rezerva verificării, pe fond, a legalității și proporționalității concrete a măsurilor administrative adoptate.

Cât privește pretinsa lipsă ori insuficiență a motivării actelor contestate, Completul judiciar constată că recurenta nu a individualizat, la nivelul necesar procedurii de suspendare, acele carențe evidente și decisive ale motivării care ar permite concluzia provizorie că actele administrative sunt lipsite de o justificare corespunzătoare.

Recurenta își exprimă, în realitate, dezacordul față de temeiurile și concluziile autorității publice, însă dezacordul cu raționamentul administrativ nu echivalează, prin el însuși, cu lipsa motivării și nu este suficient pentru a răsturna prezumția de legalitate a actului în cadrul unei examinări sumare.

De asemenea, argumentul potrivit căruia măsura adoptată ar favoriza operatorii economici mari și ar crea un dezechilibru pe piața farmaceutică nu este susținut de date obiective, analize economice, informații referitoare la structura pieței ori alte elemente susceptibile să demonstreze, cel puțin *prima facie*, existența unei diferențe de tratament sau a unei intervenții administrative orientate spre favorizarea anumitor participanți la piață.

Afirmațiile privind eventuala monopolizare a pieței, eliminarea operatorilor mici și mijlocii și creșterea prețurilor pentru consumatori au rămas la nivelul unor aprecieri generale și prospective, nefiind însoțite de un suport probatoriu pertinent

care să permită instanței să le considere drept indicii serioase ale nelegalității actelor administrative contestate.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar apreciază că argumentele recurentei nu relevă, la etapa procesuală examinată și în limitele controlului sumar permis de art. 214 din Codul administrativ, existența unor vicii vădite de competență, procedură, motivare ori aplicare a legii, de natură să fundamenteze o suspiciune serioasă și rezonabilă asupra legalității notificării nr. Rg02-005787 din 4 noiembrie 2024 și a ordinului nr. Rg04-000309 din aceeași dată.

Acceptarea poziției recurentei, în lipsa unor indicii aparente și obiective de nelegalitate, ar echivala cu transferarea examinării fondului cauzei în cadrul procedurii provizorii de suspendare și cu anticiparea soluției asupra cererii de anulare, ceea ce este incompatibil cu natura și finalitatea instituției reglementate de art. 214 din Codul administrativ.

Or, procedura suspendării nu poate deveni cadrul în care instanța să stabilească definitiv dacă cerințele GDP au fost aplicate retroactiv, dacă recurenta beneficiază de protecția încrederii legitime, dacă măsura este proporțională sau dacă autoritatea publică a interpretat corect normele speciale din domeniul farmaceutic, toate aceste chestiuni urmând a fi cercetate plenar în cadrul examinării fondului acțiunii.

În consecință, Completul judiciar constată că prezența temeiului de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ nu a fost demonstrat.

Cu referire la cel de-al doilea motiv de suspendare, Completul judiciar reține că pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile presupune existența unui risc concret, actual și suficient de apropiat temporal, ca executarea actului administrativ să producă solicitantului consecințe care nu ar mai putea fi înlăturate în mod efectiv prin anularea ulterioară a actului ori prin acordarea unei despăgubiri.

Caracterul iminent presupune că producerea prejudiciului nu este pur ipotetică, eventuală sau condiționată de o succesiune incertă de împrejurări viitoare, ci reprezintă o consecință previzibilă și directă a executării actului. Caracterul ireparabil presupune, la rândul său, imposibilitatea ori dificultatea obiectivă și disproporționată de restabilire a situației anterioare, astfel încât eventuala hotărâre favorabilă pronunțată asupra fondului să nu devină iluzorie sau lipsită de utilitate practică.

În prezenta cauză, recurenta a invocat pierderi economice, penalități contractuale, pierderea clienților și partenerilor comerciali, afectarea stabilității economice a societății, precum și prejudicii reputaționale pe piața farmaceutică internă și internațională.

Completul judiciar nu minimalizează impactul pe care limitarea ori suspendarea unei activități economice îl poate avea asupra unui operator din domeniul farmaceutic. Totuși, importanța activității desfășurate și gravitatea afirmată a consecințelor nu sunt suficiente, în absența unor elemente concrete care să demonstreze probabilitatea, iminența și caracterul ireparabil al prejudiciului.

La materialele cauzei nu au fost prezentate contracte din care să rezulte obligații a căror neexecutare imediată ar atrage penalități determinate, notificări din partea partenerilor comerciali, dovezi privind rezilierea unor raporturi contractuale, date contabile referitoare la impactul măsurii asupra solvabilității societății, informații privind imposibilitatea achitării obligațiilor curente, ori alte înscrisuri din care să rezulte că executarea actelor contestate ar conduce în mod inevitabil la încetarea activității sau la producerea unor consecințe economice imposibil de înlăturat ulterior.

Invocarea generică a pierderii clienților și a partenerilor comerciali nu demonstrează că asemenea consecințe se vor produce în mod cert sau cu un grad ridicat de probabilitate și nici că ele nu ar putea fi compensate ori remediate în eventualitatea anulării actelor administrative contestate.

Mai mult, pretinsele penalități contractuale nu au fost individualizate sub aspectul contractelor vizate, al cuantumului, al termenelor de executare, al condițiilor de angajare a răspunderii contractuale și al imposibilității utilizării unor mecanisme contractuale ori legale de limitare a consecințelor.

În ceea ce privește prejudiciul reputațional, Completul judiciar reține că acesta, prin natura sa, poate constitui, în anumite circumstanțe, o consecință dificil de reparat. Totuși, pentru a justifica suspendarea, riscul reputațional trebuie raportat la împrejurări concrete și verificabile, susceptibile să demonstreze că executarea actului va produce în mod direct și iminent o deteriorare serioasă și ireversibilă a reputației comerciale.

În speță, recurenta nu a prezentat informații privind încetarea unor colaborări internaționale, retragerea unor acreditări, refuzul unor furnizori de a continua raporturile comerciale, publicarea unor informații prejudiciabile ori alte consecințe obiective care să confirme existența unui risc reputațional actual și ireparabil.

Simpla împrejurare că actele contestate pot afecta desfășurarea activității economice a recurentei nu transformă automat orice consecință economică sau comercială într-un prejudiciu ireparabil în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ.

În lipsa unor dovezi concrete, consecințele invocate rămân eventuale, susceptibile de evaluare și, după caz, de compensare, nefiind demonstrat că acestea ar lipsi de utilitate practică eventuala hotărâre de anulare a actelor administrative.

Completul judiciar nu poate reține nici argumentul potrivit căruia suspendarea actelor ar fi justificată prin necesitatea protejării accesului populației la medicamente, inclusiv în regiunile mai puțin accesibile.

Deși asigurarea disponibilității medicamentelor constituie incontestabil un interes public major, recurenta nu a prezentat date privind cota sa concretă de piață, zonele geografice deservite exclusiv sau preponderent, categoriile de medicamente distribuite, lipsa unor furnizori alternativi ori existența unui risc real de întrerupere a aprovizionării populației.

Prin urmare, afirmația privind afectarea accesului la medicamente nu poate fi reținută exclusiv în baza rolului general invocat de societate pe piața farmaceutică, fără o demonstrație factuală a legăturii directe dintre executarea actelor administrative și producerea unui deficit concret de medicamente.

Mai mult, în cadrul operațiunii de punere în balanță a intereselor concurente, instanța nu poate omite că domeniul distribuției medicamentelor este unul supus unei reglementări riguroase, orientate spre protecția sănătății publice, siguranța circuitului farmaceutic și menținerea calității produselor medicamentoase pe întreg lanțul de distribuție.

În asemenea materii, suspendarea unei măsuri adoptate de autoritatea de specialitate nu poate fi dispusă exclusiv în considerarea interesului economic al operatorului vizat, fără a exista indicii suficiente că menținerea caracterului executoriu al actului ar produce un prejudiciu mai grav decât riscul pe care executarea acestuia urmărește să îl prevină.

În condițiile în care recurenta nu a demonstrat că suspendarea actelor contestate nu ar afecta interesul public urmărit prin aplicarea cerințelor de bună practică de distribuție și nici că activitatea sa poate continua, până la soluționarea fondului, fără niciun risc pentru obiectivele de protecție a sănătății publice, balanța intereselor nu justifică paralizarea provizorie a efectelor actelor administrative.

Completul judiciar subliniază că suspendarea executării nu poate fi acordată pentru simplul motiv că executarea actului este susceptibilă să genereze dificultăți economice sau organizaționale. În orice procedură administrativă cu efect defavorabil, executarea actului poate produce inconveniente persoanei vizate, însă numai acele consecințe care ating pragul iminenței și ireparabilității pot justifica intervenția provizorie a instanței.

La caz, recurenta nu a demonstrat existența unei legături cauzale suficient de certe între executarea actelor administrative și consecințele ireparabile invocate și nici faptul că, în lipsa suspendării, eventuala hotărâre favorabilă asupra fondului ar deveni ineficientă.

Prin urmare, Completul judiciar constată că nu a fost demonstrat nici motivul alternativ de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ.

Referitor la critica recurentei potrivit căreia prima instanță nu ar fi analizat suficient argumentele invocate, cu încălcarea obligației de motivare, Completul judiciar o apreciază ca fiind neîntemeiată.

Obligația instanței de a-și motiva soluția nu presupune oferirea unui răspuns detaliat fiecărei afirmații sau fiecărui argument formulat de participantul la proces, ci impune examinarea problemelor esențiale ale cauzei și expunerea unui raționament suficient pentru ca părțile să poată înțelege motivele soluției adoptate, iar instanța ierarhic superioară să poată exercita controlul judiciar.

Din conținutul încheierii contestate rezultă că prima instanță a identificat normele aplicabile, a examinat cele două motive alternative de suspendare și a constatat că reclamanta nu a prezentat argumente și probe suficiente pentru a demonstra nici suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actelor, nici pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Faptul că recurenta nu este de acord cu aprecierea primei instanțe și că aceasta nu a preluat argumentația propusă de reclamantă nu echivalează cu lipsa motivării actului judecătoresc.

În același context, solicitarea recurentei de repunere a recursului în termen nu reclamă o soluționare distinctă, întrucât recursul a fost depus în interiorul termenului legal, ultima zi a termenului fiind nelucrătoare, iar termenul prelungindu-se prin efectul legii până în următoarea zi lucrătoare.

Sintetizând circumstanțele constatate, Completul judiciar reține că S.R.L. „Pharmony” nu a demonstrat, la nivelul de intensitate probatorie impus de art. 172 alin. (2) și art. 214 din Codul administrativ, existența niciunuia dintre motivele legale care ar permite suspendarea executării notificării nr. Rg02-005787 din 4 noiembrie 2024 și a ordinului nr. Rg04-000309 din aceeași dată, în partea care o vizează.

Argumentele referitoare la insuficiența motivării actelor administrative, aplicarea retroactivă a cerințelor GDP, încălcarea încrederii legitime, disproporționalitatea măsurii și afectarea concurenței privesc, în principal, legalitatea de fond a actelor și urmează a fi cercetate plenar în cadrul examinării acțiunii în anulare, neputând fundamenta, în forma și în baza materialelor prezentate, o suspiciune serioasă și rezonabilă în cadrul procedurii sumare.

Totodată, pierderile economice, penalitățile contractuale, pierderea partenerilor, afectarea reputației și riscul pentru accesul populației la medicamente au fost invocate într-o manieră generală și prospectivă, fără prezentarea unui suport probatoriu suficient pentru a demonstra caracterul concret, iminent și ireparabil al consecințelor pretinse.

În aceste condiții, Completul judiciar constată că prima instanță a stabilit corect circumstanțele relevante examinării cererii de suspendare, a interpretat și aplicat corespunzător dispozițiile art. 172 alin. (2) și art. 214 din Codul

administrativ și a ajuns la o concluzie juridică întemeiată privind lipsa motivelor legale pentru suspendarea executării actelor administrative contestate.

Din considerentele enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ concluzionează că recursul declarat de S.R.L. „Pharmony" urmează a fi respins, iar încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 3 ianuarie 2025 urmează a fi menținută fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

Recursul declarat de avocatul Roman Stici în interesele S.R.L. „Pharmony", **se respinge**.

Se menține încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani) din 3 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela